

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 53, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2, Partrederiets fordringshavere kan for så vidt angår forpligtelser, som påhvilede rederiet ved overgangen alene holde den tidligere partreder ansvarlig. For rederiforpligtelser der er stiftet efter overgangen, er kun erhververen ansvarlig dog er også den tidligere partreder ansvarlig over for trediemand der har indgået aftale med rederiet uden at kende eller burde kende overgangen.«

§ 53. Når en partreders skibspart overgår til en anden, frigøres partrederen ikke derved for ansvar over for medrederne for de forpligtelser, som påhvilede rederiet ved overgangen, før medrederne er underrettet i medfør af § 51. Ved overgangen af en skibspart indtræder erhververen over for medrederne i den tidligere ejers rettigheder og forpligtelser. Erhververen er bundet af de tidligere truffne beslutninger. Medrederne kan overfor erhververen modregne fordringer, som de efter rederiforholdet har på den tidligere ejer, såfremt erhververens krav hidrører fra rederiforholdet.

Stk. 2. Partrederiets fordringshavere, kan for så vidt angår forpligtelser, som påhviler rederiet ved overgangen, enten holde den tidligere partreder eller erhververen ansvarlig. For rederiforpligtelser, der er stiftet efter overgangen, er kun erhververen ansvarlig dog er den tidligere partreder ansvarlig overfor tredjemand, der har indgået aftale med rederiet uden at kende eller burde kende overgangen. Har en fordringshaver foretaget retslige skridt mod erhververen, er den tidligere partreder frigjort overfor denne fordringshaver.

2. § 120, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Erstatningen skal dog ikke overstige 666,67 særlige trækningsrettigheder (SDR) for hvert kollo eller anden enhed af godset

eller 2 SDR pr. kilo bruttovægt af det gods, som er tabt, skadet eller forsinket, afhængig af, hvad der giver det højeste beløb. Ved særlige trækningsrettigheder forstås den i § 366 omhandlede regneenhed. Datoen for omregning skal bero på domstolslandets lovgivning.«

§ 120. Erstatning efter § 118 fastsættes med udgangspunkt i værdien af gods af samme slags på den plads og det tidspunkt, hvor godset i overensstemmelse med fragtaftalen blev eller skulle have været losset. Godsets værdi skal fastsættes efter børsprisen eller i mangel heraf efter markedsprisen eller, såfremt der hverken findes en børspris eller en markedspris, efter den sædvanlige værdi af gods af samme art og kvalitet.

Stk. 2. Erstatningen skal dog ikke overstige 10.000 frcs. for hvert kollo eller anden enhed af godset eller 30 frcs. pr. kilo bruttovægt af det gods, som er tabt, skadet eller forsinket, afhængigt af, hvad der giver det højeste beløb. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Datoen for omregning skal bero på domstolslandets lovgivning.

Stk. 3. Såfremt der anvendes containere, pallet eller lignende transportindretning til at samle godset, skal ethvert kollo eller anden enhed, som er opført i konnossement eller andet modtagelsesbevis for befordringen som pakket i vedkommende indretning, anses som et kollo eller en enhed ved anvendelse af bestemmelserne i stk. 2. Er antallet af kolli eller enheder ikke angivet i konnossement eller modtagelsesbevis, anses transportindretningen for at udgøre kolloet eller enheden.

Stk. 4. Bortfragteren og afladeren kan aftale et højere maksimumsbeløb end nævnt i stk. 2 og 3 for bortfragterens ansvar. Såfremt afladeren har givet oplysning om godsets art og værdi og oplysningen uden forbehold er optaget i konnossement eller andet modtagelsesbevis for befordringen, skal denne værdi